

[Kofod-Svendsen]

»Bortset fra, at borgernes retsikkerhed øges, betyder forslaget også, at man har forladt tanken om, at opgaverne skal løses så tæt ved borgerne som muligt, det vil sige decentralisering. Skatteministerens forslag bygger ensidigt på en centralisering af store dele af skatteopgaven. Det betyder også en fremmedgørelse af borgerne i forhold til det offentlige, når den nærmeste kontakt bor i København.«

Jeg vil gerne bede skatteministeren om her fra talerstolen at kommentere dette indlæg. Jeg er helt enig i, at det er skatteministeren, der har det administrative ansvar, men når en så væsentlig kritik kommer fra en borgmester, synes jeg, at det er naturligt, at vi får en kommentar her under debatten, og det vil jeg gerne anmode skatteministeren om.

Pia Gjellerup (S):

Skatteministeren udtalte, at han undrede sig over mine bemærkninger her ved tredjebehandlingen i mindst lige så høj grad, som han undrede sig over dem ved andenbehandlingen. Det skyldes, at vi i forhold til førstebehandlingen mellem første og anden behandling har fået klarhed over, hvilke ting der ikke er afklaret. Når skatteministeren decimerer lovforslaget til udelukkende at handle om bemyndigelse og om tidsfrister, siger han også, at man dermed skal se fuldstændig bort fra bemærkningerne, som jo dog er ret fyldige, men altså ikke mere fyldige, end at skatteministeren selv i et brev til formanden for Kommunernes Landsforening har skrevet:

»Det er efter min mening meget vanskeligt alene ud fra lovforslaget at forestille sig den fremtidige ordning. Publikationen er derfor tænkt som et supplement til lovforslaget.«

Det var den publikation, jeg roste skatteministeren for i mit første indlæg, en publikation, som viser, hvor mange problemer der faktisk står tilbage i forhold til at gennemføre den fortrykte selvangivelse.

Vi mener ikke, at man blot kan se bort fra bemærkningerne i et lovforslag, og vi mener heller ikke, at man kan se bort fra store pjecer udsendt af Statsskattedirektoratet og skatteministeren i forening, som angiver den måde – meget professionelt – hvorpå man vil gøre det, når man samtidig deri kan se, at det vil indeholde ganske overordentlig store problemer, problemer på linje med dem, der er skitseret af Kommunernes Landsforening.

Så siger skatteministeren, at han finder det rigtigt, at skattevæsenet udsender en selvangivelse med de oplysninger, skattevæsenet ligger inde med. Jamen i denne sag er der vel at mærke også tale om, at man ikke kalder tingene ved deres rette navn, og derfor kommer vi til også at diskutere forbi hinanden.

Det, en skatteyder normalt vil opleve som sin selvangivelse, er de første oplysninger, som skatteyderen bliver bedt om at afgive til skattevæsenet. Disse første oplysninger skal skatteyderen som i dag afgive senest den 15. februar. De oplysninger kaldes ikke en selvangivelse, men et oplysningskort. Derefter vil der udkomme et bilag til den årsopgørelse, vi kender, og det er det, man så kalder den fortrykte selvangivelse. Det gør jo, at det er vanskeligt at tale om det, for vi kommer til at sige selvangivelse, når det kaldes et oplysningskort, og så kan vi altså jonglere med meningerne, som det nu falder den enkelte for godt.

Vi mener, at skatteyderne, når de skal indgive oplysninger til skattevæsenet, skal kunne se, hvad skattevæsenet har af oplysninger om dem. Det er vist det, de fleste forstår ved en fortrykt selvangivelse, og ikke et kort som det, man har set i denne pjece, hvor der så smukt står »et variabelt oplysningskort«. Jeg vil glæde mig til – hvis det bliver sådan, at skatteministeren tør – se folks ansigter, når de i januar næste år får et variabelt oplysningskort. De vil opleve det som en fuldstændig anonymiseret selvangivelse. Det vil bestemt ikke blive opfattet som en lettelse.

Derudover er der en række problemer i forhold til fastholdelse af udbetalingen i maj af overskydende skat og opgørelse af restskat inden udløbet af fristen for den frivillige indbetaling. Det er problemer, som vi mener vi skal have fuldstændig klarhed over, inden vi vil give tilsagn også til bemærkningerne i et lovforslag, og det har behandlingen her mellem første, anden og tredje behandling bestemt ikke givet anledning til at vi har kunnet være beroligede over.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Først må jeg jo konstatere, at fru Pia Gjellerup endnu en gang ikke forholdt sig til selve lovforslaget, men kun til de administrative procedurer, som hun mener skatteministeren har ansvaret for.